

Ordføreren (Berg): Det var vist neppe rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at Staten taber en Indtægtskilde ved at sælge sine Domæner. Staten har en tilsvarende Indtægtskilde for det Første i Renten af den Kapital, den faar for sine Domæner, og dernæst i den forøgede Skatteevne, som Befolkningen faar ved kraftig at kunne bruge de Giendomme, der ere gaaede over i private Hænder. Det kan altsaa ikke være korrekt at sige, at Staten taber en Indtægtskilde ved saadant Salg, men derved udelukkes ikke Rigtigheden af den Slutning, han drog af en urigtig Forudsætning, den Slutning nemlig, at vi burde gjøre noget mere for at beplante øde Strækninger, end vi gjøre nu. Det vilde det ærede Medlem ogsaa finde udtalt paa et andet Sted i Betænkningen, og jeg haaber, at vi vilde faae hans kraftige Bistand til at fremhæve det for Finantsministeren. Det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som jeg vel kan betragte som Ordfører for det ærede Mindretal, hvor Udvalget deler sig i to Dele, har anbefalet Thinget ikke at følge Fler-tallet i det her omhandlede specielle Punkt, under Nr. 27. Vi ere jo kun endnu ved Begyndelsen af Forhandlingerne om Finantsloven — det er ligesom en Forpostsaetning, vi have her —, men jeg kan allerede nu sige, at det ærede Medlem vilde ved Slutningen af Forhandlingerne være tilfreds, naar man havde fulgt Udvalget, hvor der ved Forslagene ikke specielt staar „Fler-tallet“, men ikke fulgt Udvalget, hvor der specielt staar „Fler-tallet“, thi saa havde man netop paa alle Punkter fulgt det ærede Medlem (Scavenius: Seg for-langer ikke saa Meget); men det vilde dog blive Facit. Seg skal henstille, hvorvidt man vil be-gynde med at følge det ærede Medlems Anbefal-ling, eller hvorvidt man tror at burde følge Fler-tallet ogsaa i dette Spørgsmaal med alt fornødent Forbehold, saa at vi muligens kunde modtage den ærede Ministers Forslag, hvis han, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) antydede, har et eller andet Formaal, for hvis Skyld han ønskede at denne eller hin Mand skulde rejse ud. Naar det ærede Medlem for Fre-deriksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) ikke kunde være enig med Ordføreren i hans Udtalelser, da er jeg særdeles tilfreds dermed. Seg antager, at Stillingen er saaledes, at, om man end paa flere Steder vil finde „Udvalget“ og „man“ ved Indstillinger eller Henvendelser, saa er der dog saadanne Afvigelsjer i de Grunde, ifølge hvilke man er kommen til Indstillingen, at jeg vilde svigte den Opgave, jeg havde, dersom jeg gav mig ud for at kunne tiltale ethvert enkelt Medlems ikke under en tidligere Behandling fremsatte Anskuelse om det vedkommende Punkt, og da det ærede Medlem og jeg jo have det Held at være uover-ensstemmende i saa mange Ting, er det ganske naturligt, at jeg maa have det Uheld ikke her fuldt at kunne tilfredsstille ham. Til det ærede

Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antfær) maa jeg sige, at jeg sagde, at naar man her kom og sagde, at Udvalget ikke er Ud-valg, naar der staar som her i Betænkningen ved Punkt 52: „men man har ikke modtaget noget tilfredsstillende Svar“, efter at Udvalget har for-langt Oplysninger, saa lignede det et Angreb fra et Baghold — dermed sigter jeg ikke det ærede Medlem for noget Ulovligt eller Uriderligt, men jeg siger kun, at det er en Udtalelse, som vil sætte Udvalgets Stilling, Udvalgets Opræden paa for-skjellige andre Punkter, hvis vi skulle erkjende det for rigtigt. Seg vil indrømme det ærede Medlem — hvad jeg ogsaa gjorde forrige Gang — at, naar der staar: „Udvalget har forlangt Oplysning“, saa kan det være Udvalgets Fler-tal; men hvad der kommer til at foreligge i den endelige Betæn-king, maa være fra Udvalget som Udvalg. Det ærede Medlem maa have misforstaaet mig, naar jeg talte om at henvise Forhandlingen af Finantslo-ven til Statsrevisionen. Seg tvivler ikke om, at det ærede Medlem, forsaavidt han kan faae Finantsloven behandlet kun i den Udstrækning, han finder det rigtigt at behandle den i, vil have den behandlet hos Finantsudvalget, men af det Omraade, hvori jeg forlanger Behandlingen foretagen, vil der — efter hans Theori — faktisk blive en væsentlig Del stude hen 2—3 Aar til Statsrevisionen, til et Tidspunkt, hvor det ikke vilde have nogen væsentlig Interesse, om det kommer frem eller ikke. Det er dette, der ligger mellem det ærede Med-lem og mig i Opfattelsen af Omraadet, Omfanget for en Finantslovs Behandling. Den ærede Mi-nister mente, at jeg utvivlsomt havde været uhel-dig første Gang. (Rofod: Og anden Gang ogsaa.) Sa, det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds kan sin Rettie udenad, han er en meget opmærksom Sagtåger af, hvad den ærede Minister siger, man behøver ikke at høre det af ham, man kan se det paa ham. Seg behøver ikke det ærede Medlem til at erindre mig om den ærede Ministers Udtryk, jeg har heldigvis noteret hans Udtalelse „uheldig“. Denne Karaktergivning af den ærede Minister vil vistnok komme oftere frem, den ærede Minister vil vist oftere finde det „uheldig“, hvad jeg ved Finantslovens Behan-dling ansøger imod ham. Seg vil overlade det til Thinget at dømme os imellem; men naar han synes at vilde bevise sin Paastand ved at fremdrage en Sætning paa et andet Sted i Betænkningen og deraf vil bevise, at vi paa eet Sted kaldte ham usagkyndig, men paa et andet Sted tillagde ham en høj Grad af Sagkyndighed, saa er dette feilag-tigt, det ligger der ikke i Udtrykkene. Ministeriet har selv ved at nedsætte en Kommission og have en teknisk Konsulent erkjendt, at det ikke var sag-kyndigt i Gisserisager. Men nu derimod, efterat den ærede Minister er traadt i Spidsen for Ministe-riet, er Sagkyndigheden kommen tilstede og Usag-kyndigheden sløiten. Det, som vi have udtrykt un-